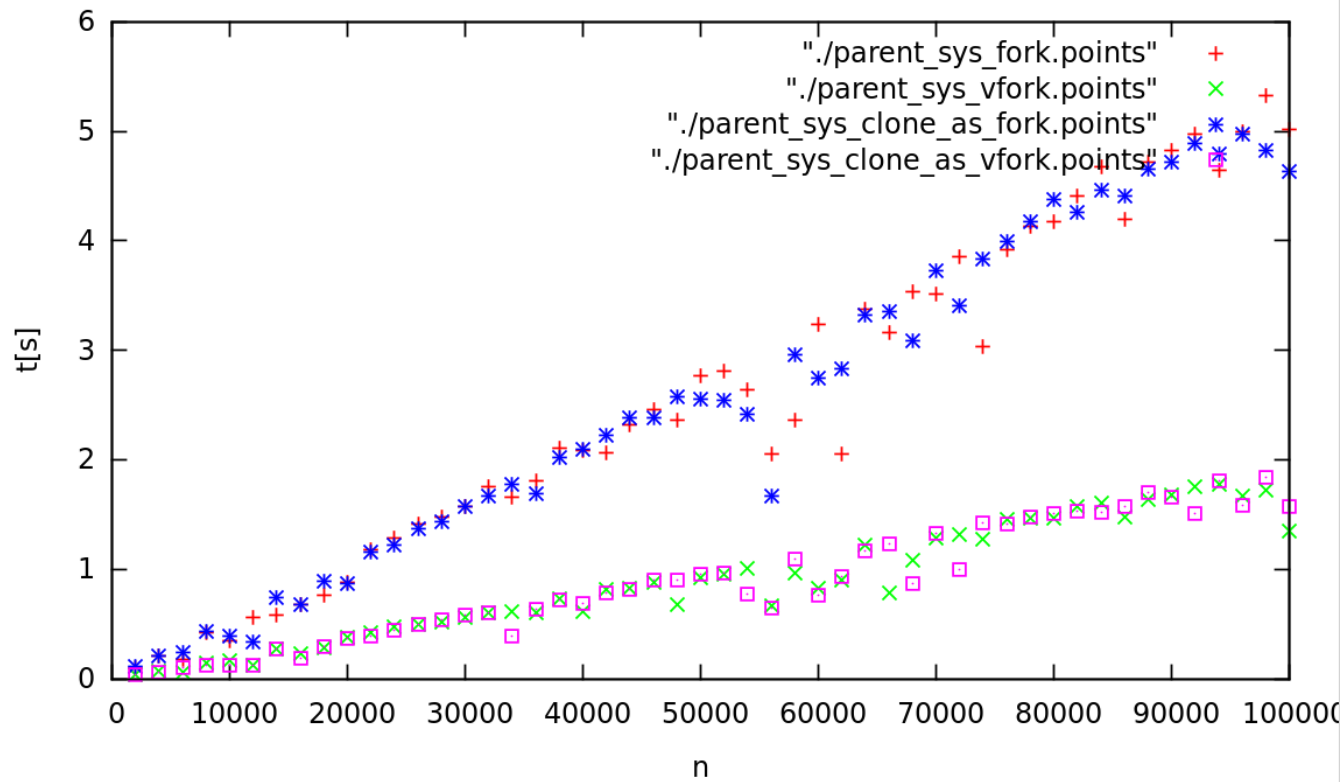

Wyniki pomiarów

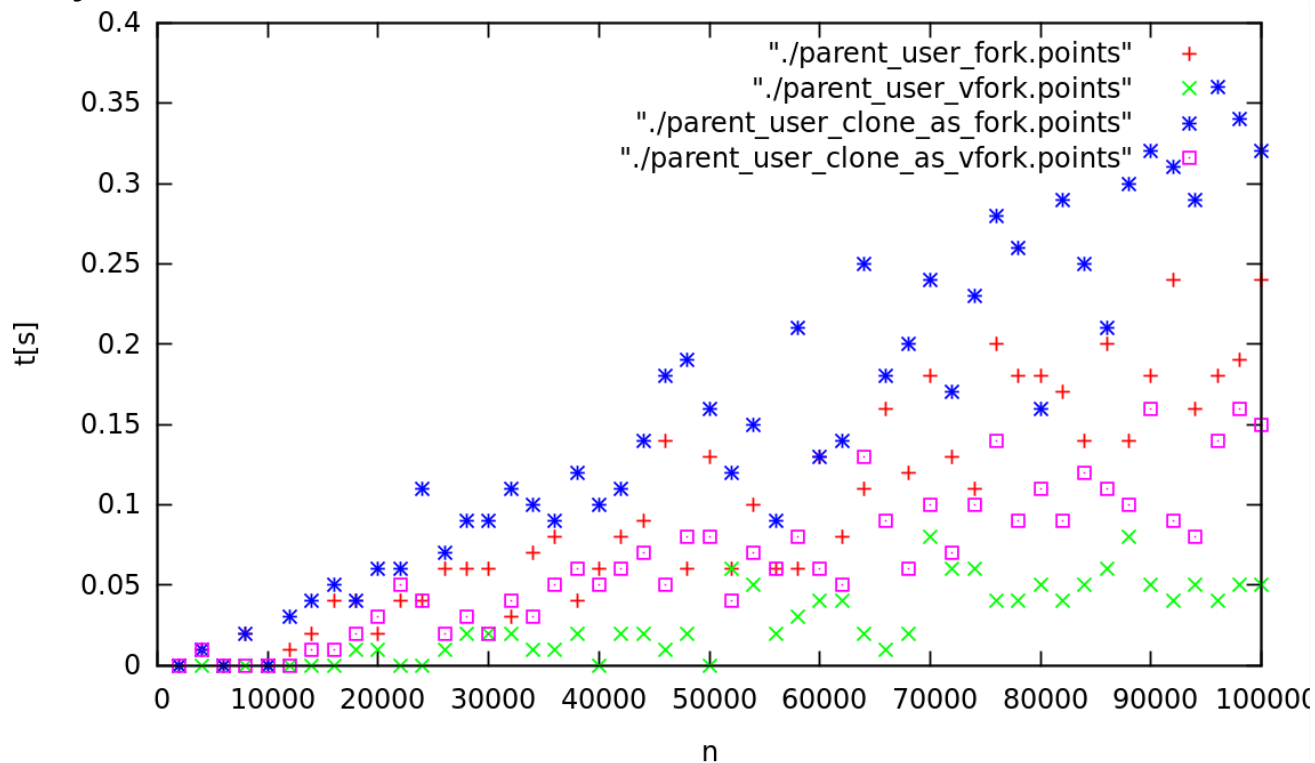
Paweł Kołodziejczyk, grupa: śr. 14:40-16:10

1. Czas tylko procesu macierzystego

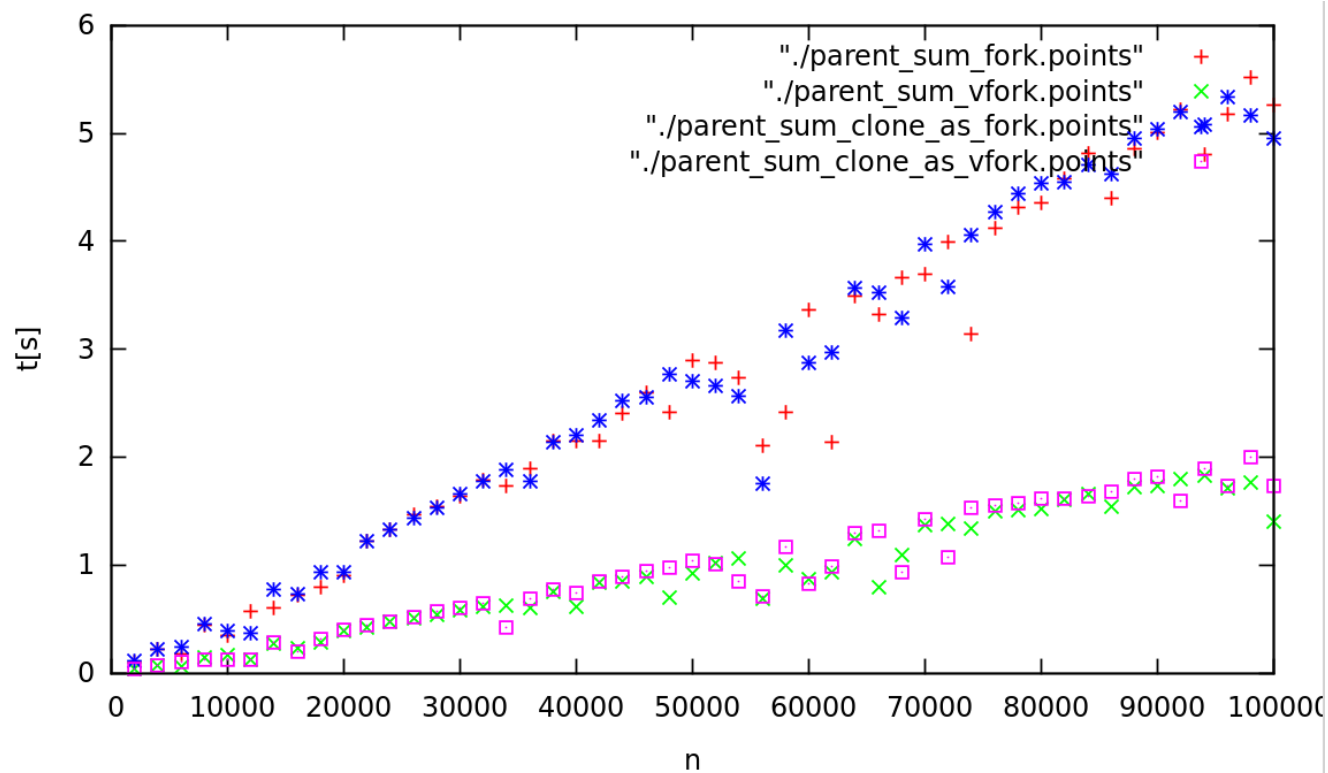
Czas systemowy

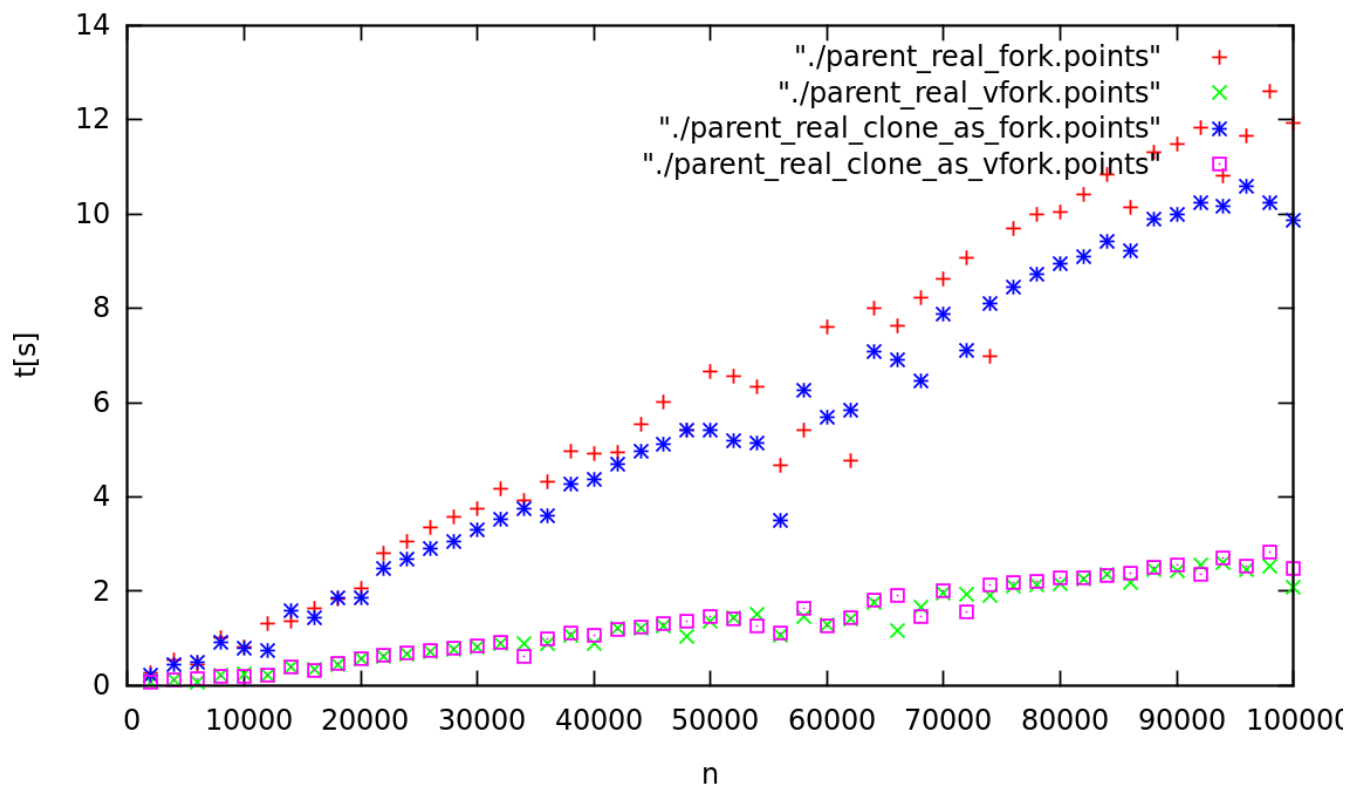
Czas użytkownika

Suma czasu użytkownika i systemowego

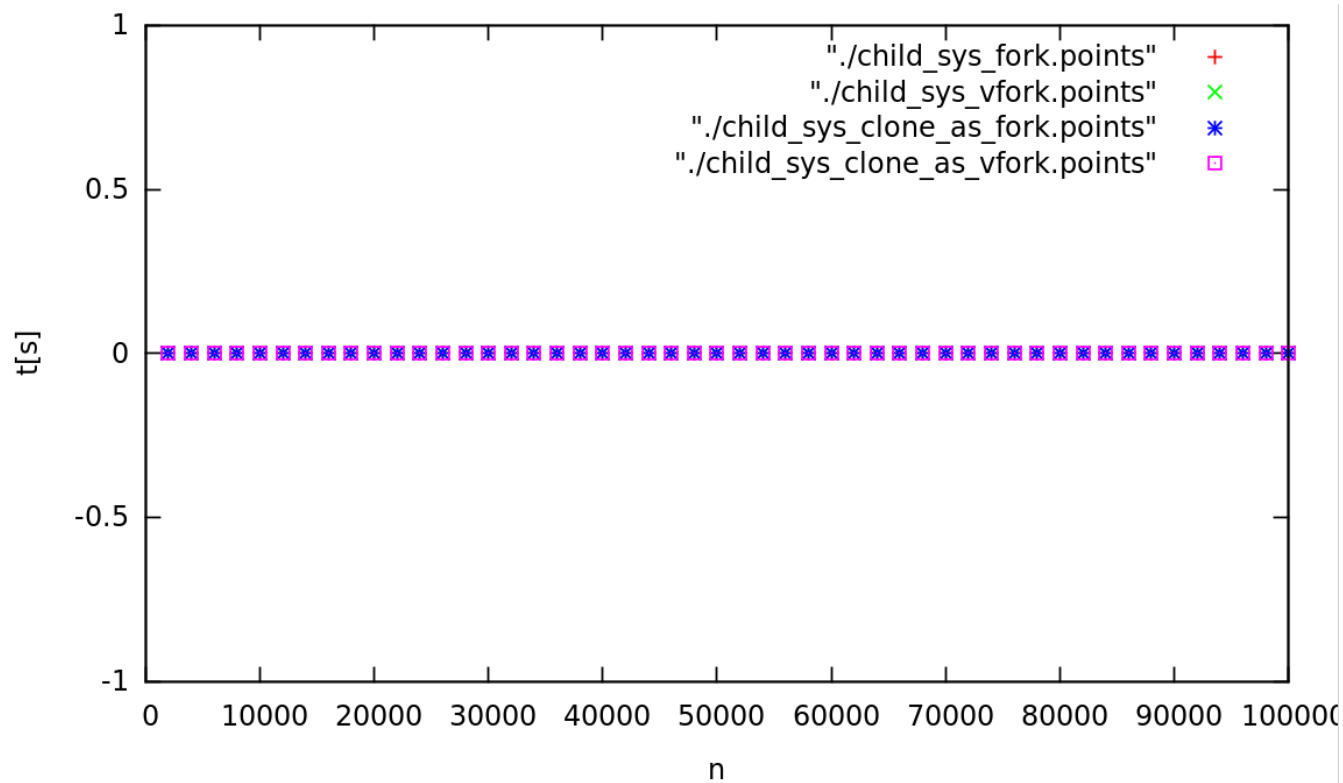

Czas rzeczywisty

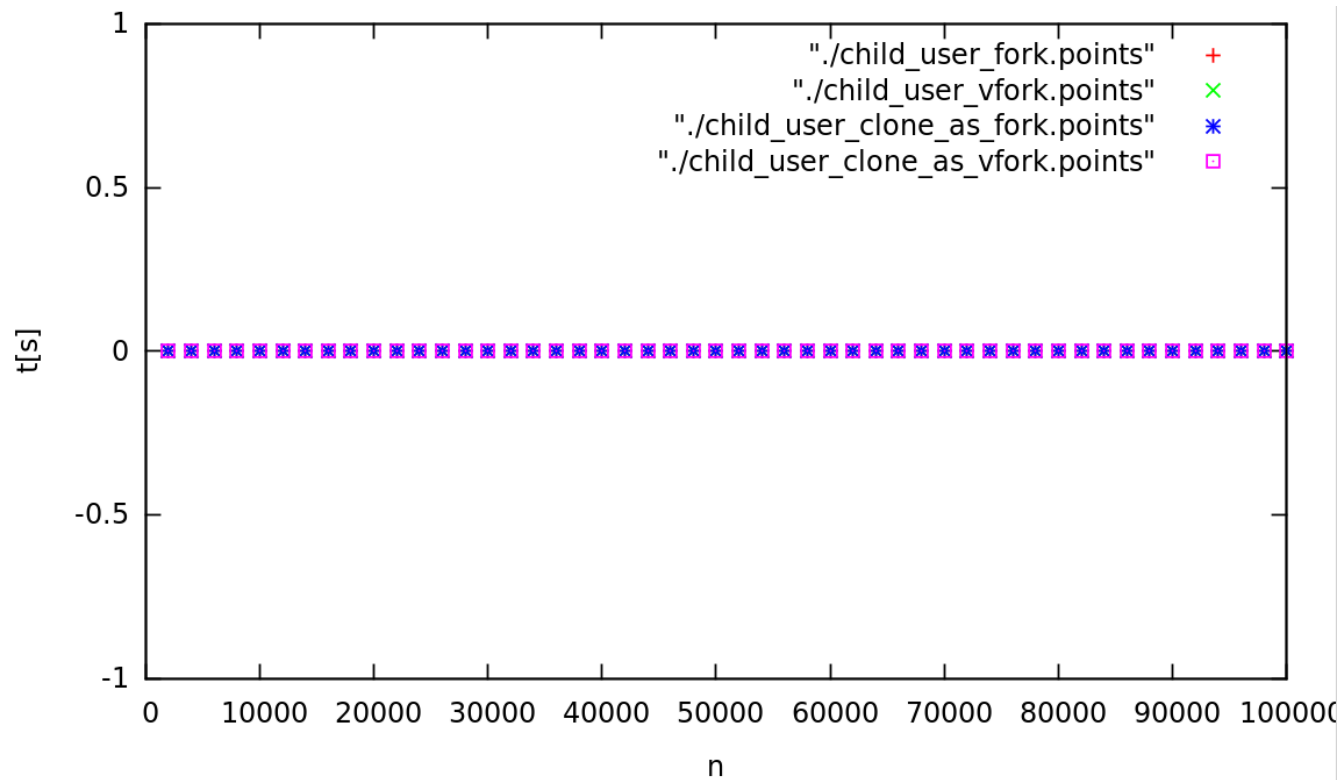

2. Czasy procesów potomnych

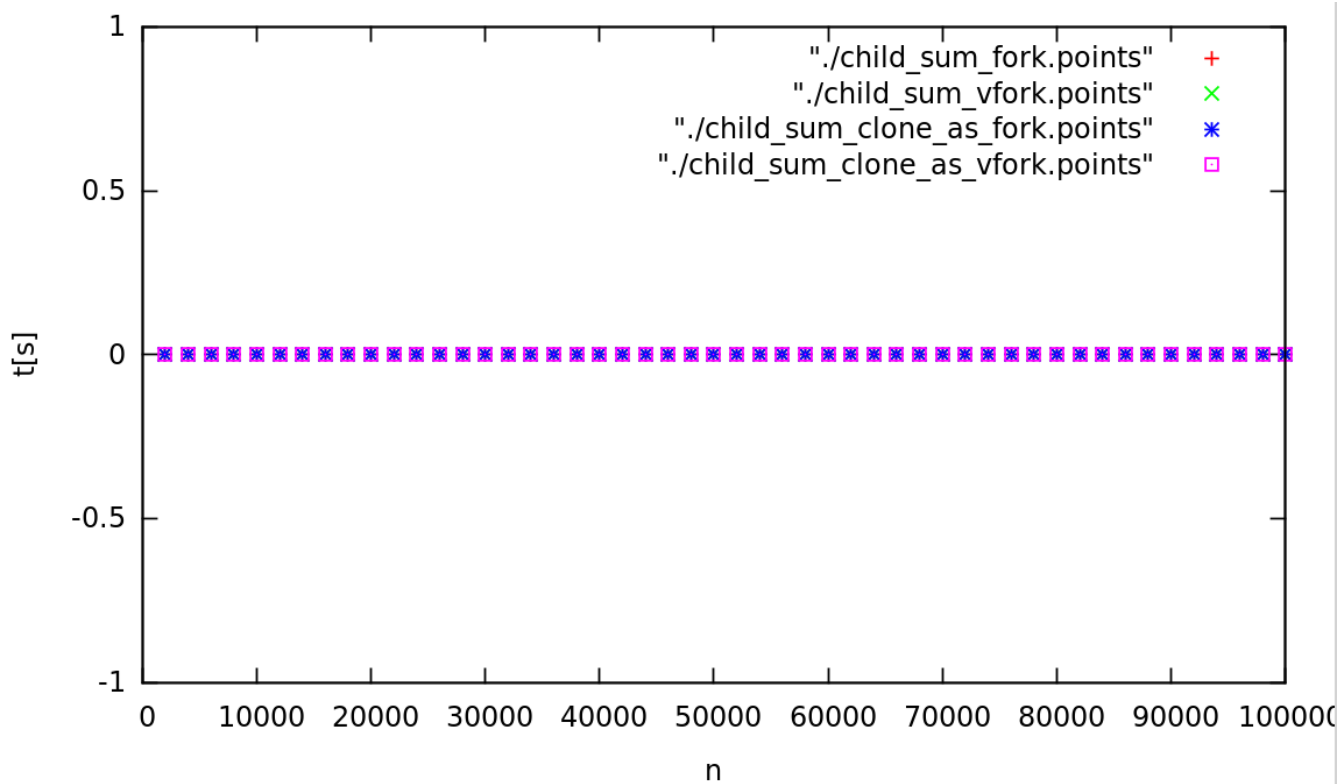
Czas sytemowy

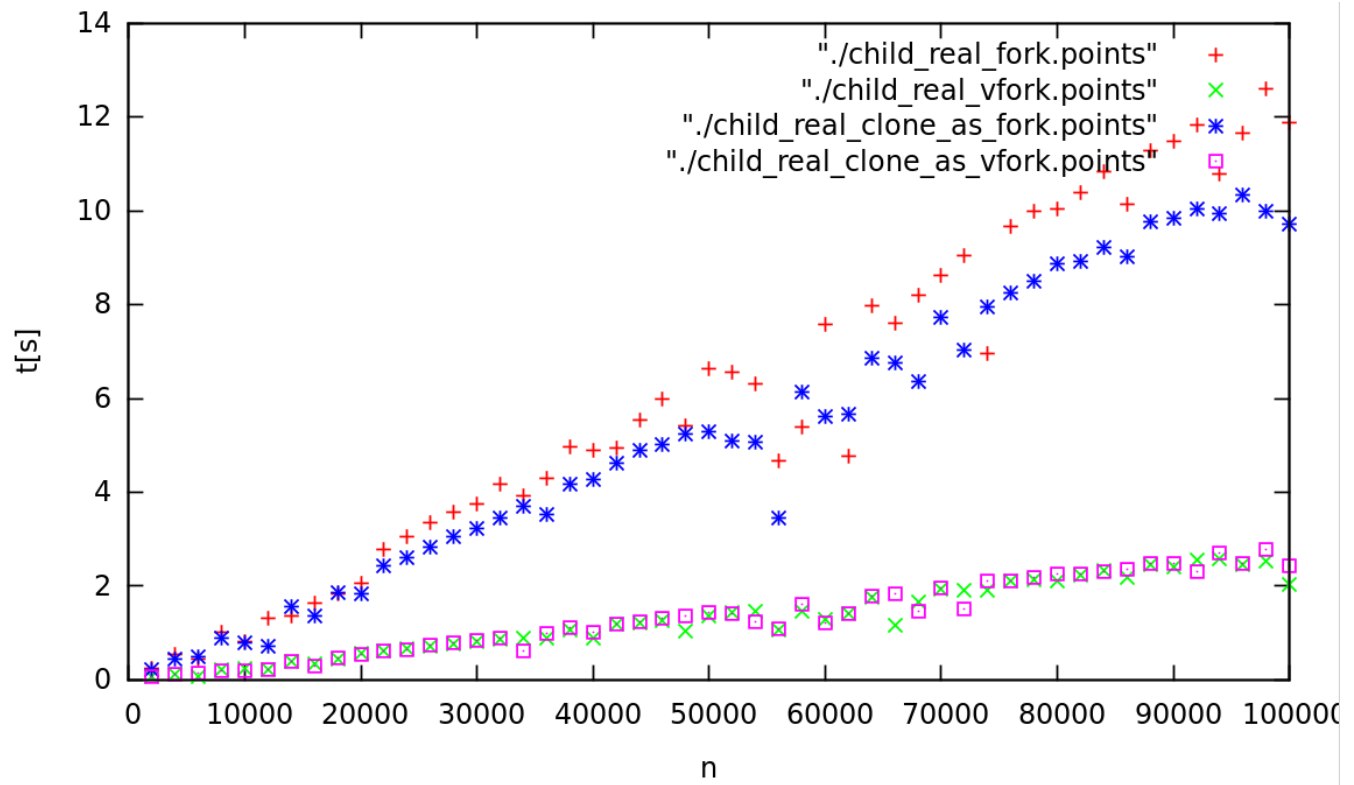
Czas użytkownika

Syma czasu systemowego i użytkownika

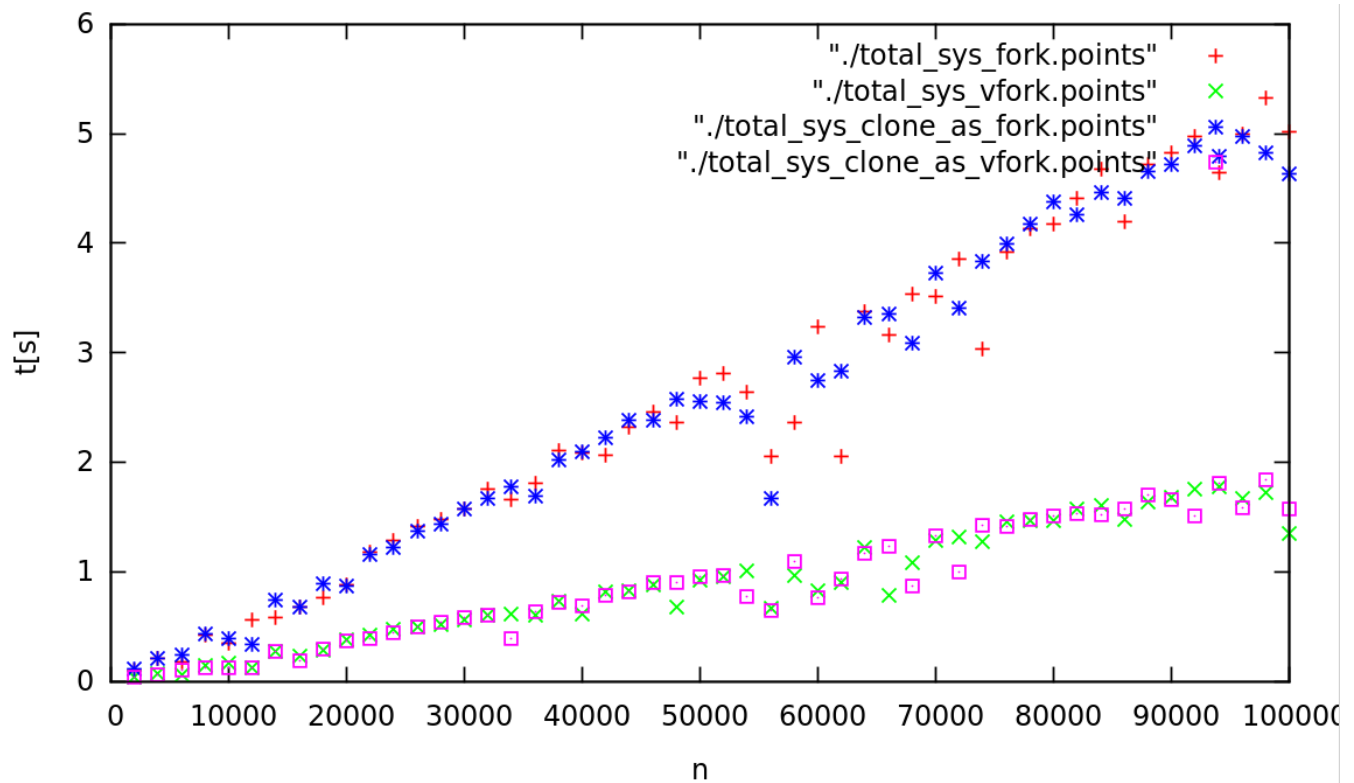

Czas rzeczywisty

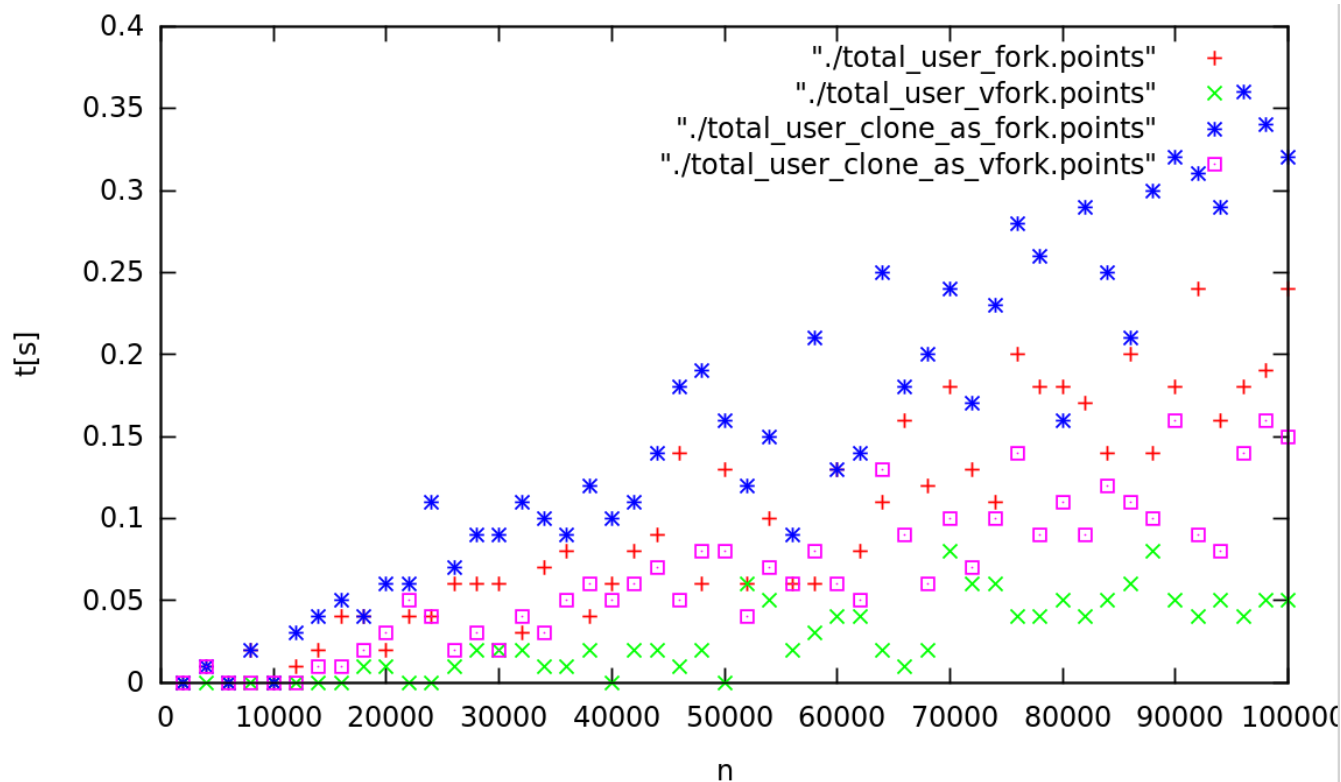

3. Sumaryczny czas procesów macierzystych i potomnych

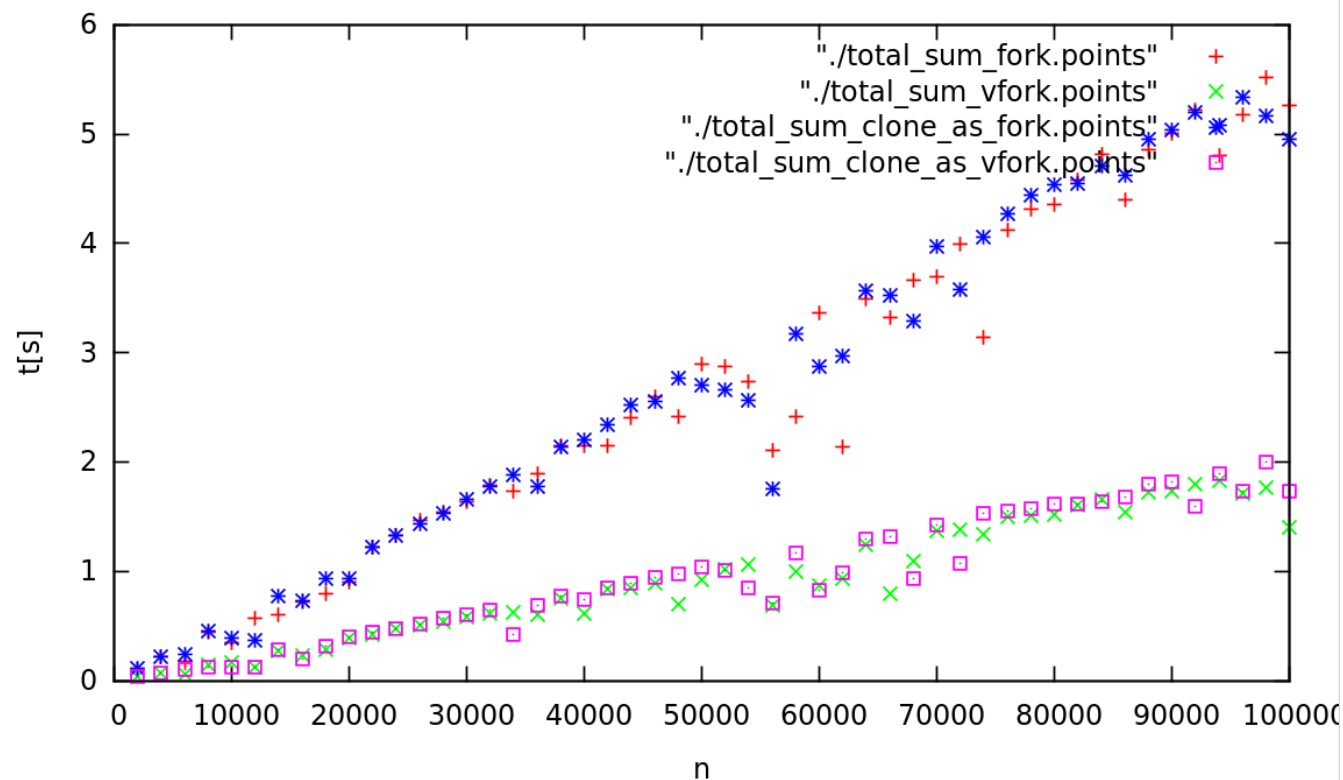
Czas sytemowy

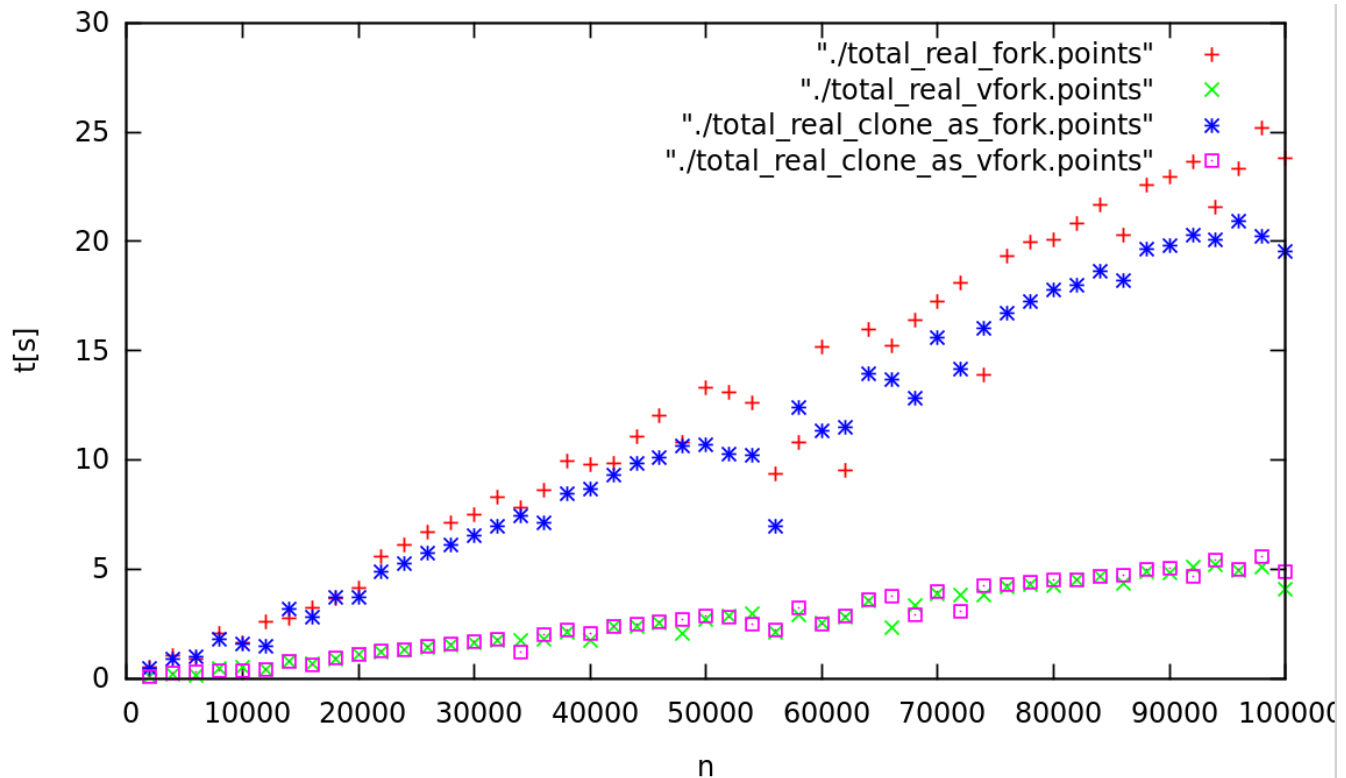
Czas użytkownika

Suma czasu systemowego i użytkownika

Czas rzeczywisty

4. Wnioski

Programy z funkcją fork (lub clone jako fork) mają różny czas od programów wykorzystujących vfork (lub clone jako vfork). Jest tak dlatego, że funkcja vfork współdzieli pamięć z procesem macierzystym, fork kopiuje. Rezultatem takiego zachowania jest fakt, że w przypadku funkcji vfork licznik (counter) jest inkrementowany, a przypadku funkcji fork - nie.

Właśnie z powodu kopiowania pamięci, programy wykorzystujące funkcję fork (bądź clone jako fork) działają wolniej od swoich odpowiedników wykorzystujących vfork.

Procesy potomne praktycznie kończą się w zerowym czasie (system, user, sum). Jest tak dlatego, że procesy potomne tylko inkrementują licznik, co jest bardzo szybkie. Jednak, że czas rzeczywisty procesów potomnych jest większy od zera.